

Dinsdag 21 mei 2019 geeft Gerda Wieggers haar conferentie over Edith Stein met de titel *Leven en geestelijke roeping; betekenis voor de vrouw in maatschappij en kerk*

Edith Stein; haar leven en roeping

1891 geb. te Breslau in een Joods gezin;
1911-1916 Universitaire studies in germanistiek, psychologie, geschiedenis, filosofie te Göttingen en Freiburg; Doctoraatsexamen Summa cum laude;
1916-1918 Wetenschappelijk assistente bij Husserl te Freiburg;
1922 Doopsel en eerste H. Communie; en op 2 febr. het H. Vormsel;
1932-1931 Lerares aan het meisjeslyceum en de leraressenopleiding in Speyer; vertaalwerken, andere wetenschappelijke arbeid, lezingen en voordrachten m.n. over onderwijs en vorming aan meisjes en vrouwen;
1933 Intrede in de Carmel te Keulen;
1934-1942: ontstaan van haar belangrijkste studies, o.a. *Endliches und ewiges Sein*;
1938 Verhuizing naar Echt in Nederland, vanwege de Jodenvervolging;
1942 Aanhouding en overbrenging naar Amersfoort en daarna Westerbork;
7 aug. 1942 Transport naar Auschwitz en op 9 augustus aldaar vergast;
1987 Edith Stein wordt zalig verklaard in Keulen;
1998 Heilig verklaard door paus Johannes-Paulus II te Rome;

Een tekstfragment van Edith Stein

‘Iedere mensenziel is door God geschapen; iedere ziel ontvangt van Hem een stempel dat haar van elke andere onderscheidt. Deze individualiteit moet samen met haar mens-zijn en met haar vrouw-zijn door haar vormende waarde tot ontplooiing komen. En de roeping tot een werkzaamheid die bij haar past, is in haar persoonlijke eigen aard voorgetekend. Daarom moet de ontplooiing van deze eigen aard worden opgenomen in de doelstellingen van de vorming van meisjes.(.....) men moet duidelijk zien dat zuiver mens-zijn en zuiver vrouw-zijn het doel niet door en door bepalen, maar slechts in de concrete eenheid van een individuele persoon tot ontplooiing kunnen komen.(...) Opdat echt man- en vrouw -zijn in een onaangetaste individualiteit werkelijkheid wordt, zijn flexibele en gevarieerde vormingsmiddelen en -wegen noodzakelijk.(...) Verder is vooral nodig: geloof in het eigen zijn en moed om zelf te zijn; tegelijk daarmee geloof in een individuele roeping tot een bepaalde persoonlijke werkzaamheid, luisteren naar de innerlijke roepstem en bereidheid er gehoor aan te geven. Zo kunnen wij als het doel van de individuele vorming de mens noemen die is wat hij heel persoonlijk moet zijn, die zijn weg gaat en zijn werk verricht. Zijn weg: dat is niet de weg die hij willekeurig kiest, maar de weg waarlangs God hem leidt. Wie tot zuivere ontplooiing van de individualiteit wil leiden, moet leiden tot vertrouwen op Gods voorzienigheid en tot bereidheid te letten op haar tekenen en deze volgen’

(*Uit: Ilse Kerremans, Edith Stein; 2014*)

“Wat niet in mijn plannen lag, heeft in Gods plan gelegen”.